

תת"ע 11245/10-17 - מדינת ישראל נגד גל יפה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 11245-10-17 מדינת ישראל נ' גל יפה
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלדר

המאשימה

נגד

גל יפה

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 21.5.17, הודעת תשלום קנס בגין ניסיון לעקוף רכב שעצר לפני מעבר חצייה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 47(ה)(3) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 15.1.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ב אילן בליץ, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד והציג בטלפון הנייד תמונה, שלא הוגשה לתיק בית המשפט.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 21.5.17, בסמוך לשעה 09:25, נהג הנאשם באופנוע, ברמת השרון, ברחוב סוקולוב, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו למעבר חצייה המסומן בסמוך לבית מספר 57, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא מנסה לעקוף מימין, רכב מסוג סקודה, שעצר בנתיב הנסיעה הימני, על מנת לאפשר להולך רגל, שחצה אותה עת את מעבר החצייה האמור, מכיוון מערב לכיוון מזרח ומימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם. הנאשם נדחף בין הסקודה למדרכה, אך בטרם השלים את העקיפה, החל הרכב בנסיעה והנאשם נסע לצדו.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "לא עקפתי-ניסיתי. כי הוא עמד לפני מעבר חצייה".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך היה מאחורי הסקודה ובאלכסון ממנה, עת שהולכי רגל חצו במעבר החצייה ולא ניסה לעקוף את הרכב. עוד טען הנאשם, כי אם היה מנסה לעקוף, היה משלים את העקיפה. בחקירתו הנגדית, טען הנאשם כי לא אמר את שנרשם מפיו בדו"ח וכי סבר כי העד עצר אותו לצורך בדיקת רישיונות. הנאשם נחקר והשיב כי לא החל בנסיעה, עד שהעד סימן לו, ממקום עמידתו, שיבוא אליו ואישר כי מדובר במרחק של 2 בניינים ממעבר החצייה.

בתמונה שהציג הנאשם, נראה מעבר חצייה ברחוב רחב יחסית ולצדו הימני, מדרכה, אך מכיוון שהתמונה לא הוצגה לעד במהלך חקירתו הנגדית, לא ניתן היה לאשר כי זהו מקום העבירה.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת רכב הנאשם, נתיב נסיעתו, האופן בו ניסה לעקוף את הסקודה שעצרה וכן דייק בכך שהעקיפה לא הושלמה, שכן, הרכב החל בנסיעה, במקביל לנאשם. העד תיעד שמירה על קשר עין רצוף עם הרכב עד לעצירתו.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. באשר לגרסת הנאשם, הרי שלא אוכל ליתן בה אמון. הנאשם טען בפני העד, כי אין במקום כלל מדרכה, אך מהתמונה שהציג בבית המשפט, ניתן היה לראות בירור מדרכה מימין. גרסת הנאשם לפיה, נשאר לעמוד במקום, גם לאחר שהרכב שנסע לפניו, לכאורה, חידש נסיעתו והחל בנסיעה רק כאשר העד סימן לו להתקדם אליו, אינה סבירה בעיני ולא ניתן כל טעם סביר לכך, שלא החל בנסיעה מיד עם נסיעת הרכב לפניו.
4. הנאשם לא עימת את העד לא עם התמונה שצילם ולא עם טענתו, לפיה, לא אמר את שנרשם מפיו בדו"ח ודבריו אלה שנרשמו, על אתר, יש משום "ראשית הודיה" בביצוע העבירה.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפניי במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ח, 14 פברואר 2018, במעמד ב"כ המאשימה.